

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 246/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Tribunál

2019/C 246/02	Kritéria přidělování věcí senátům	2
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 246/03	Věc C-723/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Orăştie (Rumunsko) dne 20. listopadu 2018 — EV v. Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)	3
---------------	--	---

2019/C 246/04	Věc C-180/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 26. února 2019 — Flightright GmbH v. Eurowings GmbH	3
---------------	--	---

2019/C 246/05	Věc C-224/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 14. března 2019 — CY v. CaixaBank S.A.	4
---------------	---	---

2019/C 246/06	Věc C-247/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 21. března 2019 — HC a ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	Věc C-259/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 27. března 2019 — LG a PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	Věc C-287/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 5. dubna 2019 — DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation	8
2019/C 246/09	Věc C-291/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 9. dubna 2019 — SO v. TP a další.....	9
2019/C 246/10	Věc C-320/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 19. dubna 2019 — Ingredion Germany GmbH v. Spolková republika Německo	10
2019/C 246/11	Věc C-363/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Švédsko) dne 7. května 2019 — Konsumentombudsmannen v. Mezina AB	11
2019/C 246/12	Věc C-379/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 14. května 2019 — Trestní řízení proti IG, JH, KI, LJ.....	12
2019/C 246/13	Věc C-389/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. března 2019 ve věci T-837/16, Švédské království v. Evropská komise	13
2019/C 246/14	Věc C-394/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 21. května 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR v. Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)	14
2019/C 246/15	Věc C-395/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Nice (Francie) dne 22. května 2019 — VT, WU v. easyJet Airline Co. Ltd.	14
2019/C 246/16	Věc C-413/19: Žaloba podaná dne 24. května 2019 — Evropská komise v. Republika Slovinsko.....	16
Tribunál		
2019/C 246/17	Věc T-222/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Recylex a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh recyklace kyselino-olověných automobilových baterií — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU — Koordinace kupních cen — Pokuty — Bod 26 oznámení o spolupráci z roku 2006 — Bod 37 pokynů pro výpočet pokut — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)	17
2019/C 246/18	Věc T-370/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — KPN v. Komise („Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nizozemský trh s televizními službami a telekomunikačními službami — Plně funkční společný podnik — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP — Závazky — Relevantní trh — Vertikální účinky — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“) .	18
2019/C 246/19	Věc T-269/15: Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2019 — Novartis Europharm v. Komise („Humánní léčivé přípravky — Registrace léčivého přípravku Vantobra — tobramycin — Zrušení napadeného aktu — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“).....	19

2019/C 246/20	Věc T-764/15: Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2019 — Deutsche Lufthansa v. Komise („Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Opatření zavedená Německem ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn — Rozhodnutí, kterým byly podpory prohlášeny za z části slučitelné s vnitřním trhem — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory — Nepřímá podpora — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“).	20
2019/C 246/21	Věc T-161/16: Usnesení Tribunálu ze dne 22. května 2019 — Puma v. EUIPO — CMS (CMS Italy) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka CMS Italy — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky představující kočkovitou šelmu ve skoku doleva — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Dobré jméno starších ochranných známek — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] — Důkaz o dobrém jménu — Dřívější rozhodnutí EUIPO konstatující dobré jméno starších ochranných známek — Zohlednění těchto rozhodnutí — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy“)	21
2019/C 246/22	Věc T-262/17: Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2019 — Metrans v. Komise a INEA („Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Komise, kterým se poskytuje podpora návrhům dopravních projektů v rámci Nástroje pro propojení Evropy (NPE), Multimodální kontejnerový terminál Paskov, fáze III „a, Intermodální terminál Mělník, fáze 2 a 3“ — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu — Opožděnost — Nepřípustnost“)	22
2019/C 246/23	Věc T-230/18: Usnesení Tribunálu ze dne 6. června 2019 — Czarnecki v. Parlament („Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výrok vůči jinému poslanci Parlamentu — Předčasné ukončení mandátu a funkce místopředsedy Parlamentu — Právo na obhajobu — Zneužití pravomoci — Rovné zacházení“)	22
2019/C 246/24	Věc T-609/18: Usnesení Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Fujifilm Recording Media v. EUIPO — iTernity (d:ternity) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie d:ternity — Starší slovní ochranná známka iTernity — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti před podáním žaloby — Neplatnost napadeného rozhodnutí — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Žaloba zčásti nepřijatelná a zčásti zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)	23
2019/C 246/25	Věc T-685/18: Usnesení Tribunálu ze dne 20. května 2019 — Apple v. EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	24
2019/C 246/26	Věc T-715/18: Usnesení Tribunálu ze dne 20. května 2019 — Phrenos a další v. Komise („Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Plánování, příprava, propagace a realizace akce „Evropské dny rozvoje“ — Odmítnutí nabídky uchazeče a udělení zakázky jinému uchazeči — Zrušení postupu zadávání veřejné zakázky — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	25
2019/C 246/27	Věc T-719/18: Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2019 — Telemark Plus v. EUIPO (Telemarkfest) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Telemarkfest — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	25
2019/C 246/28	Věc T-254/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. května 2019 — AlpaSuri v. Komise („Předběžné opatření — Dovoz lam alpak — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“)	26
2019/C 246/29	Věc T-256/19: Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Assi v. Rada	27
2019/C 246/30	Věc T-289/19: Žaloba podaná dne 1. května 2019 — Arbusov v. Rada	28
2019/C 246/31	Věc T-291/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Pšonka v. Rada	29

2019/C 246/32	Věc T-292/19: Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Pšonka v. Rada.....	30
2019/C 246/33	Věc T-301/19: Žaloba podaná dne 14. května 2019 — PNB Banka a další v. ECB	31
2019/C 246/34	Věc T-309/19: Žaloba podaná dne 20. května 2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	Věc T-310/19: Žaloba podaná dne 20. května 2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (SADIA)	33
2019/C 246/36	Věc T-313/19: Žaloba podaná dne 22. května 2019 — Taghani v. Komise	34
2019/C 246/37	Věc T-315/19: Žaloba podaná dne 22. května 2019 — BT v. Komise	35
2019/C 246/38	Věc T-318/19: Žaloba podaná dne 23. května 2019 — Thunus a další v. EIB	36
2019/C 246/39	Věc T-320/19: Žaloba podaná dne 27. května 2019 — BV v. Komise	37
2019/C 246/40	Věc T-322/19: Žaloba podaná dne 27. května 2019 — El-Qaddafi v. Rada	38
2019/C 246/41	Věc T-325/19: Žaloba podaná dne 28. května 2019 — Cipriani v. EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)..	39
2019/C 246/42	Věc T-328/19: Žaloba podaná dne 29. května 2019 — „Scorify“ v. EUIPO — Scor (SCORIFY)	40
2019/C 246/43	Věc T-329/19: Žaloba podaná dne 31. května 2019 — 12seasons v. EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	Věc T-331/19: Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Ztvárnění lví hlavy obklopené kroužky tvořícími řetěz).....	42
2019/C 246/45	Věc T-332/19: Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Vyobrazení hlavy lva obklopené kroužky tvořícími řetěz).....	43
2019/C 246/46	Věc T-333/19: Žaloba podaná dne 30. května 2019 — Ntolas v. EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES).....	44
2019/C 246/47	Věc T-335/19: Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Cantieri del Mediterraneo v. Komise	45
2019/C 246/48	Věc T-343/19: Žaloba podaná dne 7. června 2019 — Conlance v. EUIPO — LG Electronics (SONANCE)	48
2019/C 246/49	Věc T-420/18: Usnesení Tribunálu ze dne 6. června 2019 — JPMorgan Chase a další v. Komise	49
2019/C 246/50	Věc T-426/18: Usnesení Tribunálu ze dne 22. května 2019 — Bizbike a Hartmobile v. Komise.....	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 246/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 238, 15.7.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 230, 8.7.2019

Úř. věst. C 220, 1.7.2019

Úř. věst. C 213, 24.6.2019

Úř. věst. C 206, 17.6.2019

Úř. věst. C 187, 3.6.2019

Úř. věst. C 182, 27.5.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Kritéria přidělování věcí senátům

(2019/C 246/02)

Na plenárním zasedání dne 3. července 2019 stanovil Tribunál v souladu s článkem 25 jednacího řádu kritéria přidělování věcí senátům.

Tato kritéria jsou následující:

1. Věci jsou přidělovány co možná nejdříve po podání návrhu nebo žaloby, aniž je dotčeno pozdější použití článku 28 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.
2. Věci z oblasti veřejné služby, a sice věci zahájené na základě článku 270 SFEU, a případně článku 50a Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie, jsou rozdělovány mezi první senát, druhý senát, třetí senát a čtvrtý senát podle pořadí stanoveného v závislosti na pořadí zápisu věcí do rejstříku v soudní kanceláři.
3. Věci týkající se práv duševního vlastnictví uvedené v hlavě IV jednacího řádu jsou rozdělovány mezi pátý senát, šestý senát, sedmý senát, osmý senát, devátý senát a desátý senát podle pořadí stanoveného v závislosti na pořadí zápisu věcí do rejstříku v soudní kanceláři.
4. Jiné věci, než jsou věci uvedené v odstavcích 2 a 3, jsou rozdělovány mezi senáty podle dvou odlišných pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí do rejstříku v soudní kanceláři:
 - ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel použitelných na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření,
 - ve všech ostatních věcech.
5. Předseda Tribunálu se může odchýlit od pořadí uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 za účelem přihlednutí k vzájemné souvislosti některých věcí nebo zajištění vyváženého rozdělení pracovního zatížení.
6. S ohledem na rozhodnutí Tribunálu přijaté na plenárním zasedání dne 19. června 2019, týkající se pokračování činnosti Tribunálu mezi dny 1. září a 26. září 2019 (Úř. věst. 2019, C [*], s. [*]), jež stanoví, že rozhodnutí Tribunálu ze dne 11. května 2016 o kritériích přidělování věcí senátům (Úř. věst. 2016, C 296, s. 2) se i nadále použije mezi dny 1. září a 26. září 2019, jsou kritéria přidělování věcí senátům uvedená výše stanovena na období ode dne 27. září 2019 do 31. srpna 2022.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Orăştie (Rumunsko) dne 20. listopadu 2018 —
EV v. Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(Věc C-723/18)

(2019/C 246/03)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Orăştie

Účastníci původního řízení

Žalobce: EV

Žalovaný: Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

Soudní dvůr Evropské unie (šestý senát) usnesením ze dne 8. května 2019 prohlásil, že zjevně nemá pravomoc k zodpovězení otázek položených rozhodnutím Judecătoria Orăştie (Rumunsko) ze dne 5. listopadu 2018.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 26. února 2019 —
Flightright GmbH v. Eurowings GmbH**

(Věc C-180/19)

(2019/C 246/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžná otázka

Musí být čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pro účely určení vzdálenosti, která je rozhodná pro výpočet výše náhrady, musí být zohledněna celková trasa cesty?

Musí být tedy pojem „let“ (za předpokladu, že se nařízení použije na každou dotyčnou část cesty) vykládán tak, že v případě rezervací, u nichž cestující dosáhnou svého cílového místa určení pouze s mezipřistáním a příp. přestupem na jiné letadlo, označuje pouze trasu, na níž skutečně došlo ke zpoždění, nebo má být pojem „let“ v takovém případě vykládán tak, že pro účely určení vzdálenosti je rozhodující celá trasa přepravy od prvního místa odletu do cílového místa určení?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 14. března 2019 — CY v. Caixabank S.A.

(Věc C-224/19)

(2019/C 246/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n.º 17 de Palma de Mallorca

Účastníci původního řízení

Žalobce: CY

Žalovaná: Caixabank SA

Předběžné otázky

- 1) **Lze** vzhledem k čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 ⁽¹⁾ **po určení neplatnosti ujednání**, podle kterého veškeré výdaje za vyřízení, novaci nebo zrušení hypotečního úvěru nese úvěrovavý, **z důvodu jeho zneužívající povahy moderovat restituční účinky tohoto určení neplatnosti?**

- 2) Lze vzhledem k čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 považovat vnitrostátní judikaturu, podle níž se po určení neplatnosti ujednání, podle kterého veškeré výdaje za vyřízení, novaci nebo zrušení hypotečního úvěru nese úvěrovaný, **rozdělit výdaje za notářské úkony a za poradenské služby rovným dílem mezi úvěrujícího a úvěrovaného**, za soudní moderaci určené neplatnosti zneužívajícího ujednání, a je proto taková judikatura v rozporu se zásadou nezávaznosti upravenou v čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13?
- 3) Je vzhledem k čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 vnitrostátní judikatura, podle níž po určení neplatnosti ujednání, podle kterého veškeré výdaje za vyřízení, novaci nebo zrušení hypotečního úvěru nese úvěrovaný, musí být úvěrovanému uloženo i zaplacení **výdajů za odhad ceny nemovitosti a daně, jíž podléhá zřízení zástavního práva k nemovitosti, vyplývajících ze smlouvy o úvěru**, porušením zásady nezávaznosti zneužívajícího ujednání prohlášeného za neplatné pro spotřebitele a je **uložení povinnosti úvěrovanému prokázat, že mu nebylo umožněno předložit svůj vlastní odhad ceny nemovitosti**, v rozporu s čl. 3 odst. 2 směrnice 93/13?
- 4) Je vzhledem k čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13 v rozporu [s touto směrnicí] vnitrostátní judikatura, podle níž po určení neplatnosti ujednání, podle kterého veškeré výdaje za zřízení, novaci nebo zrušení hypotečního úvěru nese úvěrovaný, může [toto ujednání] nadále vyvolávat účinky vůči úvěrovanému, když provádí kumulativní novace nebo ruší zástavní právo k nemovitosti, **v tom smyslu, že musí nadále hradit výdaje vzniklé v důsledku takové změny nebo takového zrušení zástavního práva k nemovitosti**, a představuje uložení těchto výdajů úvěrovanému porušení zásady nezávaznosti zneužívajícího ujednání prohlášeného za neplatné pro spotřebitele?
- 5) Byla by vzhledem k čl. 6 odst. 1 ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 vnitrostátní judikatura, jež částečně vylučuje restituční účinky určení neplatnosti — z důvodu zneužívající povahy — ujednání, podle kterého veškeré výdaje za vyřízení, novaci nebo zrušení hypotečního úvěru nese úvěrovaný, v rozporu s odrazujícím účinkem na podnikatele stanoveným v čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13?
- 6) Může zásada zákazu moderace ujednání prohlášených za neplatná, stanovená v judikatuře SDEU, a zásada nezávaznosti upravená v článku 6 směrnice bránit vnitrostátní judikatuře, která s odůvodněním, že je to v zájmu úvěrovaného, moderuje restituční účinky určené neplatnosti ujednání, podle kterého veškeré výdaje za vyřízení, novaci nebo zrušení nese úvěrovaný?
- 7) Může vnitrostátní judikatura, podle které ujednání nazvané „**poplatek za poskytnutí úvěru“ u přezkumu transparentnosti automaticky obstává**, představovat vzhledem k čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 93/13 porušení zásady obrácení důkazního břemene stanovené v čl. 3 odst. 2 směrnice, protože prodávající nebo poskytovatel nemusí prokazovat poskytnutí informací předem a jeho individuální sjednání?
- 8) Je v rozporu s článkem 3 směrnice 93/13 a s judikaturou SDEU možnost uznat ve vnitrostátní judikatuře, že spotřebitel by sám měl vědět, že účtování poplatku za poskytnutí úvěru je obvyklou praxí finančních institucí, takže není nezbytné, aby úvěrující jakkoli prokazoval, že ujednání bylo individuálně sjednáno, nebo naopak musí úvěrující v každém případě prokázat, že individuálně sjednáno bylo?
- 9) Může vzhledem k článkům 3 a 4 směrnice 93/13 a k judikatuře SDEU být s touto směrnicí v rozporu vnitrostátní judikatura, podle které **ujednání nazvané „poplatek za poskytnutí úvěru“ nelze z důvodu uplatnění čl. 4 odst. 2 posuzovat z hlediska jeho zneužívající povahy, neboť se týká vymezení hlavního předmětu smlouvy**, nebo je naopak třeba mít za to, že takový poplatek za poskytnutí úvěru není součástí smluvní ceny, nýbrž doplňkovou odměnou, takže vnitrostátní soud musí mít možnost provést přezkum transparentnosti nebo obsahu a tímto způsobem určit jeho zneužívající povahu podle vnitrostátního práva?
- 10) Je vzhledem k čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13, jež LCGC (?) do španělského právního řádu neprovedl, v rozporu s článkem 8 směrnice 93/13 situace, kdy španělský soud odkáže na čl. 4 odst. 2 téže směrnice a uplatní jej, přičemž toto ustanovení zůstalo neprovedené do španělského právního řádu z vůle zákonodárce, jenž usiloval o stupeň naprosté ochrany v souvislosti se všemi ujednáními, která prodávající nebo poskytovatel může vložit do spotřebitelské smlouvy, včetně ujednání týkajících se hlavního předmětu smlouvy, a to i tehdy, kdyby byla sepsána jasným a srozumitelným jazykem, jestliže by ujednání nazvané „poplatek za poskytnutí úvěru“ bylo shledáno součástí hlavního předmětu smlouvy o úvěru?

- 11) **Způsobuje** vzhledem k čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13 ujednání nazvané „poplatek za poskytnutí úvěru“ **v případě, kdy nebylo individuálně sjednáno a finanční instituce neprokáže, že odpovídá skutečně poskytnutým službám a výdajům, které vynaložila, významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran smlouvy**, takže vnitrostátní soud musí určit jeho neplatnost?
- 12) Musí vzhledem k čl. 6 odst. 1 ve spojení s čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 být **náhrada nákladů řízení**, ve kterém spotřebitel navrhuje určení neplatnosti zneužívajících ujednání obsažených ve smlouvě s prodávajícím nebo poskytovatelem a **ve kterém soudy určí jejich neplatnost z důvodu jejich zneužívající povahy, uložena** v důsledku zásady nezávaznosti a zásady odrazujícího účinku na prodávajícího nebo poskytovatele **prodávajícímu nebo poskytovateli**, když vnitrostátní soud těmto návrhům na určení neplatnosti vyhoví, a to bez ohledu na skutečné vrácení peněžitých částek, které bylo rozsudkem uloženo, navíc s přihlédnutím k tomu, že primárním návrhovým žádáním je určení neplatnosti ujednání a že vrácení peněžitých částek je jen akcesorickým návrhovým žádáním vyplývajícím z primárního?
- 13) **Mohou** vzhledem k zásadě nezávaznosti a k zásadě odrazujícího účinku směrnice 93/13 (čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1) **být** restituční účinky vyplývající z určení neplatnosti — z důvodu zneužívající povahy — ujednání obsaženého ve smlouvě uzavřené mezi spotřebitelem a prodávajícím nebo poskytovatelem **časově omezeny vyhověním námitce promlčení práva podat návrh na vrácení peněžité částky, i když právo podat návrh na absolutní neplatnost a určení zneužívající povahy ujednání je podle vnitrostátních právních předpisů nepromlčitelné**?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

(²) Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación (zákon č. 7/1998 ze dne 13. dubna 1998, o obecných smluvních podmínkách).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 21. března 2019 — HC a ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Věc C-247/19)

(2019/C 246/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobci: HC a ID

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC⁽²⁾, který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivity a nezávaznosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhová částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícím účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Občanský soudní řád.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španělsko) dne 27. března 2019 — LG a PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Věc C-259/19)

(2019/C 246/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci původního řízení

Žalobci: LG a PK

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Předběžné otázky

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

(¹) Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 5. dubna 2019 —
DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation**

(Věc C-287/19)

(2019/C 246/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: DenizBank AG

Odpůrce: Verein für Konsumenteninformation

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 52 bod 6 písm. a) ve spojení s čl. 54 odst. 1 směrnice 2015/2366/EU (¹) (dále jen „směrnice o platebních službách“), podle nichž se má za to, že uživatel platebních služeb navrhované změny podmínek přijímá, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá, vykládány v tom smyslu, že i se spotřebiteli lze fikci souhlasu bez jakéhokoli omezení sjednat pro všechny možné smluvní podmínky?
2. a) Musí být čl. 4 bod 14 směrnice o platebních službách vykládán v tom smyslu, že se v případě funkce NFC personalizované multifunkční platební karty, kterou jsou prováděny platby malých částek k tíži příslušného účtu klienta, jedná o platební prostředek?
b) V případě kladné odpovědi na otázku 2.a):

Musí být čl. 63 odst. 1 písm. b) směrnice o platebních službách, který upravuje výjimku pro platby malých částek a elektronické peníze, vykládán v tom smyslu, že bezkontaktní platbu malé částky za použití funkce NFC personalizované multifunkční platební karty je třeba považovat za anonymní použití platebního prostředku ve smyslu příslušné výjimky?

3. Musí být čl. 63 odst. 1 písm. b) směrnice o platebních službách vykládán v tom smyslu, že se poskytovatel platebních služeb může této výjimky dovolávat pouze tehdy, pokud platební prostředek s ohledem na objektivní stav techniky prokazatelně nelze zablokovat nebo pokud nelze zabránit jeho dalšímu používání?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES. (Úř. věst. 2015, L 337, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 9. dubna 2019 — SO v. TP a další

(Věc C-291/19)

(2019/C 246/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: SO

Odpůrci: TP a další

Předběžné otázky

- 1) Musí být mechanismus pro spolupráci a ověřování (MSO) zřízený rozhodnutím Evropské komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 považován za akt přijatý orgánem Evropské unie ve smyslu článku 267 SFEU, který může podléhat výkladu Soudního dvora Evropské unie?
- 2) Jsou požadavky obsažené ve zprávách vypracovaných v rámci uvedeného mechanismu pro Rumunsko závazné, zejména (ale nejen pouze) pokud jde o nezbytnost provést legislativní změny, které by byly podle závěrů MSO v souladu s doporučeními formulovanými Benátskou komisí a skupinou států proti korupci Rady Evropy?
- 3) Musí být článek 2, vykládán ve spojení s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, vykládán v tom smyslu, že pod povinnost členského státu dodržovat zásady právního státu spadá i povinnost, aby Rumunsko dodržovalo požadavky uložené ve zprávách vypracovaných v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO), zřízeného rozhodnutím Evropské komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 (¹)?

- 4) Brání zásada nezávislosti soudců, zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jak je vykládána judikaturou Soudního dvora Evropské unie (rozsudek velkého senátu ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zřízení oddělení pro vyšetřování trestných činů spáchaných v rámci soudního systému v rámci státního zastupitelství u Ħnalta Curte de Casaġie ſi Justiġie s ohledem na pravidla pro jmenování/odvolání státních zástupců, kteří jsou součástí uvedeného oddělení, na podmínky pro výkon funkcí v rámci tohoto oddělení, jakož i na způsob, jakým je stanovena působnost, v souvislosti s omezeným počtem míst v rámci tohoto oddělení?
- 5) Brání článek 47 [druhý pododstavec] Listiny základních práv Evropské unie týkající se práva na spravedlivý proces prostřednictvím projednání věci v přiměřené lhůtě zřízení oddělení pro vyšetřování trestných činů spáchaných v rámci soudního systému v rámci státního zastupitelství u Ħnalta Curte de Casaġie ſi Justiġie s ohledem na podmínky pro výkon funkcí v rámci tohoto oddělení a na způsob, jakým je stanovena působnost, v souvislosti s omezeným počtem míst v rámci tohoto oddělení?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 19. dubna 2019
— Ingredion Germany GmbH v. Spolková republika Německo**

(Věc C-320/19)

(2019/C 246/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ingredion Germany GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Musí být čl. 18 odst. 1 písm. c) a odst. 2 druhý pododstavec rozhodnutí Evropské komise 2011/278/EU ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 3 písm. h) a článkem 10a směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ vykládán tak, že pro nové účastníky na trhu je koeficient využití kapacity, který je relevantní pro úroveň činnosti týkající se paliva, omezen na hodnotu nižší než 100 %?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, Úř. věst. 2011, L 130, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES. (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Švédsko) dne 7. května 2019 — Konsumentombudsmannen v. Mezina AB

(Věc C-363/19)

(2019/C 246/11)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Konsumentombudsmannen

Odpůrkyně: Mezina AB

Předběžné otázky

- 1) Je důkazní břemeno v případě, kdy vnitrostátní soud rozhoduje o tom, zda byla uváděna nepřípustná zdravotní tvrzení v situaci, kdy dotčená zdravotní tvrzení představují tvrzení, na něž se vztahuje žádost podaná na základě čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1924/2006 ⁽¹⁾, která však dosud nedospěla do stádia rozhodnutí o schválení nebo neschválení, upraveno články 5 a 6 ve spojení s čl. 10 odst. 1 a čl. 28 odst. 5 nařízení č. 1924/2006, nebo se řídí vnitrostátními právními předpisy?
- 2) Pokud odpověď na otázku č. 1 zní tak, že důkazní břemeno upravují ustanovení nařízení č. 1924/2006, nese toto důkazní břemeno obchodník, který dané zdravotní tvrzení uvádí, nebo orgán, který vnitrostátní soud žádá, aby obchodníkovi v dalším uvádění tohoto tvrzení zabránil?
- 3) Upravují v situaci, jako je situace popsána v otázce č. 1, požadavky na dokazování v případě, kdy vnitrostátní soud rozhoduje o tom, zda jsou uváděna nepřípustná zdravotní tvrzení, články 5 a 6 ve spojení s čl. 10 odst. 1 a čl. 28 odst. 5 nařízení č. 1924/2006, nebo se požadavky na dokazování řídí vnitrostátními právními předpisy?
- 4) Pokud odpověď na otázku č. 3 zní tak, že požadavky na dokazování upravují ustanovení nařízení č. 1924/2006, jaké požadavky na dokazování jsou stanoveny?
- 5) Má na odpovědi na otázky č. 1–4 vliv skutečnost, že v řízení u vnitrostátního soudu lze společně použít nařízení č. 1924/2006 (včetně čl. 3 písm. a) tohoto nařízení) a směrnici 2005/29 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. 2006 L 404, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. 2005 L 149, s. 22).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Bihor (Rumunsko) dne 14. května 2019 —
Trestní řízení proti IG, JH, KI, LJ**

(Věc C-379/19)

(2019/C 246/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Bihor

Účastníci původního řízení

IG, JH, KI, LJ

Předběžné otázky

- 1) Jsou mechanismus pro spolupráci a ověřování (MSO) zřízený rozhodnutím Evropské komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006 ⁽¹⁾ a požadavky obsažené ve zprávách vypracovaných v rámci uvedeného mechanismu pro Rumunsko závazné?
- 2) Musí být článek 2, vykládaný ve spojení s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, vykládán v tom smyslu, že pod povinnost Rumunska dodržovat požadavky uložené ve zprávách vypracovaných v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování (MSO), zřízeného rozhodnutím Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, spadá i povinnost, aby členský stát dodržoval zásady právního státu, a to i pokud jde o skutečnost, že se ústavní soud, politicko-soudní orgán, zdrží zásahů za účelem výkladu právních předpisů a stanovení konkrétních a závazných způsobů, jak je mají soudní orgány uplatňovat, což je výlučná pravomoc přiznaná soudnímu orgánu, a za účelem zavedení nových legislativních ustanovení, což je výlučná pravomoc přiznaná legislativnímu orgánu? Ukládá unijní právo odstranění účinků takového rozhodnutí přijatého ústavním soudem? Brání právo Evropské unie normě vnitrostátního práva, která upravuje kárnou odpovědnost soudce nebo státního zástupce, který nepoužije rozhodnutí Curtea Constituțională (ústavní soud), v kontextu vznesené otázky?
- 3) Brání zásada nezávislosti soudů, zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jak je vykládána Soudním dvorem Evropské unie (rozsudek velkého senátu ze dne 27. února 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), tomu, aby byly pravomoci soudů nahrazeny rozhodnutími Curtea Constituțională (rozhodnutí č. 51 ze dne 16. února 2016, rozhodnutí č. 302 ze dne 4. května 2017 a rozhodnutí č. 26 [ze dne 16. ledna 2019]), s tím důsledkem, že je trestní řízení nepředvídatelné (uplatnění se zpětnou účinností) a není možné vykládat právní předpisy a uplatnit je na konkrétní případ? Brání právo Evropské unie normě vnitrostátního práva, která upravuje kárnou odpovědnost soudce nebo státního zástupce, který nepoužije rozhodnutí Curtea Constituțională, v kontextu vznesené otázky?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2006/928/ES ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. května 2019 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. března 2019 ve věci T-837/16, Švédské království v. Evropská komise

(Věc C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, G. Tolstoy, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Švédské království

Dánské království

Finská republika

Evropský parlament a

Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 7. března 2019 ve věci T-837/16, Švédské království v. Evropská komise, zamítl žalobu v prvním stupni a uložil Švédskému království náhradu nákladů řízení, či podpůrně
- vrátil věc Tribunálu k dalšímu projednání a rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později, a
- nařídil zachování účinků sporného rozhodnutí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek se týká rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 7. března 2019 ve věci T-837/16. Tímto rozsudkem Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2016) 5644 final ze dne 7. září 2016 o udělení povolení k některým použitím sulfochromanu olovnatého, žluti a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červení, a zamítl návrh Komise, aby byly účinky tohoto rozhodnutí zachovány do doby, než Komise přezkoumá žádost o povolení.

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá Komise čtyři důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku: v bodech odůvodnění rozsudku týkajících se důkazní úrovně, jež má být uplatněna v rámci analýzy alternativ, a konkrétně v bodech 79, 81, 85, 86, 90 a 101 odůvodnění, se Tribunál dopustil zjevně nesprávné aplikace práva v souvislosti s důkazní úrovní platnou podle čl. 60 odst. 4.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: ve svém odůvodnění a zejména v jeho bodech 86, 90 a 96 se Tribunál dopustil zjevně nesprávné aplikace práva, když zcela pominul posuzovací pravomoc Komise stanovit prahové hodnoty technické a ekonomické uskutečnitelnosti v rámci analýzy alternativ podle čl. 60 odst. 4, a tím uplatnil nesprávné kritérium soudního přezkumu a zasáhl do posouzení sociálních, ekonomických a technických aspektů provedeného Komisí.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: v bodech 86, 97 a 98 se Tribunál dopustil zjevně nesprávné aplikace práva ve vztahu ke spornému rozhodnutí zaprvé tím, že nezohlednil skutečnost, že pro použití, kdy charakteristiky pigmentu olova ve vztahu k technické efektivitě nejsou nezbytné, nebylo uděleno žádné povolení, a zadruhé tím, že podmínky ve sporném rozhodnutí popsal tak, že z nich vyplývá, že podmínka týkající se analýzy alternativ v čl. 60 odst. 4 nebyla splněna.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: druhý bod výroku, ve kterém Tribunál rozhodl, že účinky sporného rozhodnutí nebudou zachovány, se zakládá na zjevně nesprávné aplikaci práva v bodě 112 rozsudku.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgie) dne 21. května 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR v. Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Věc C-394/19)

(2019/C 246/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: PN, QO, RP, SQ, TR

Žalovaný: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Předběžné otázky

Musí být zásada plné účinnosti norem Společenství a jejich ochrany, jak byla definována v rozsudku *Francovich a Brasserie du Pêcheur*, a směrnice 2004/38/ES⁽¹⁾ vykládány tak, že členský stát má povinnost v situaci, kdy je cizinci odňato právo pobytu bez předchozího posouzení přiměřenosti z důvodu nesprávného provedení směrnice do vnitrostátního práva, postarat se v rámci svého systému sociální podpory o základní potřeby žadatele mimo potřeb zdravotních, a to dokud nebude přijato rozhodnutí o pobytu daného cizince v souladu s unijním právem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS. (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Nice (Francie) dne 22. května 2019 — VT, WU v. easyJet Airline Co. Ltd

(Věc C-395/19)

(2019/C 246/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Nice

Účastníci původního řízení

Žalobci: VT, WU

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Předběžné otázky

- 1) K použitelnosti čl. 3 odst. 2 písm. a) v případě zpoždění
 - a) Je s ohledem na skutečnost, že nárok na odškodnění v případě odepření nástupu na palubu či zrušení podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004 byl rozšířen na případy zpoždění prostřednictvím judikatury (SDEU, čtvrtý senát, 19. listopadu 2009, věc C-402/07 a C-432/07, *Sturgeon*), podmínka týkající se přihlášení se cestujícího k přepravě, která se podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 vztahuje výhradně na případy odepření nástupu na palubu, použitelná v rámci požadovaného odškodnění ze strany cestujícího, jehož let byl zpožděn a nebyl mu odepřen nástup na palubu?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 1) a), má být lhůta nejpozději čtyřicet pět minut před zveřejněným časem odletu podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 vykládána v takovém případě tak, že jde o lhůtu nejpozději čtyřicet pět minut před novým časem odletu zpožděného letu zveřejněným na informačních cedulích na letišti či sděleným cestujícím?
- 2) K důkaznímu břemeni ohledně „přihlášení se k přepravě“

V případě kladné odpovědi na otázku 1) a), tedy v případě uplatnění čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 na náhradu škody požadovanou cestujícím, jehož let byl zpožděn:

Jsou podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2 písm. a) předběžné podmínky, které spotřebitel musí splnit, aby mohl požadovat uplatnění nařízení, či liberační důvod pro leteckou společnost, který jí umožňuje předložit seznam cestujících za účelem prokázání, že spotřebitel se nedostavil k přihlášení se k přepravě „jak je předem a písemně stanoveno a v čase uvedeném leteckým dopravcem, provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy nebo oprávněným zprostředkovatelem služeb v cestovním ruchu, nebo, jestliže není uveden čas, nejpozději do 45 minut před zveřejněným časem odletu“ podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, s ohledem na technologický vývoj, který nyní umožňuje elektronické vydávání digitálních palubních vstupenek, neexistenci časového jakéhokoli časového označování papírových palubních vstupenek, související neexistenci jakékoli povinnosti dostavit se fyzicky k odbavovací přepážce, a na to, že pouze letecké společnosti mají v držení všechny informace týkající se přihlášení se k přepravě cestujících až do ukončení činností souvisejících s přihlašováním?

V případě kladné odpovědi na otázku 1) a), tedy v případě uplatnění čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 na náhradu škody požadovanou cestujícím, jehož let byl zpožděn:

Spočívá důkazní břemeno týkající se skutečného přihlášení se k přepravě cestujícího, který podal soudní žalobu, „jak je předem a písemně stanoveno a v čase uvedeném leteckým dopravcem, provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy nebo oprávněným zprostředkovatelem služeb v cestovním ruchu, nebo, jestliže není uveden čas, nejpozději do 45 minut před zveřejněným časem odletu“ podle čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, výhradně na cestujícím, s ohledem na technologický vývoj, který nyní umožňuje elektronické vydávání digitálních palubních vstupenek, neexistenci časového jakéhokoli časového označování papírových palubních vstupenek, související neexistenci jakékoli povinnosti dostavit se fyzicky k odbavovací přepážce, a na to, že pouze letecké společnosti mají v držení všechny informace týkající se přihlášení se k přepravě cestujících až do ukončení činností souvisejících s přihlašováním?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. května 2019 — Evropská komise v. Republika Slovinsko

(Věc C-413/19)

(2019/C 246/16)

*Jednací jazyk: slovinština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Kocjan, K. Talabér-Ritz)

Žalovaná: Republika Slovinsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Republika Slovinsko tím, že omezila povinnost vystavit certifikát energetické náročnosti pouze na budovy, které vlastní nebo užívají veřejné orgány, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 13 odst. 2 směrnice o energetické náročnosti budov⁽¹⁾;
- uložit Republice Slovinsko náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 13 odst. 2 směrnice 2010/31/EU musí členské státy vyžadovat, aby tam, kde celkovou užitnou podlahovou plochu budovy, pro kterou byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1, větší než 500 m² často navštěvuje veřejnost, byl certifikát energetické náročnosti vystaven na nápadném místě dobře viditelném veřejnosti. Jelikož Republika Slovinsko zavedla tuto povinnost pouze pro budovy, které vlastní nebo užívají veřejné orgány, Komise se rozhodla podat žalobu k Soudnímu dvoru.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. 2010 L 153, s. 13).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Recylex a další v. Komise

(Věc T-222/17) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh recyklace kyselino-olověných automobilových baterií — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU — Koordinace kupních cen — Pokuty — Bod 26 oznámení o spolupráci z roku 2006 — Bod 37 pokynů pro výpočet pokut — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“)

(2019/C 246/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Recylex SA (Paříž, Francie), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Brusel, Belgie), Harz-Metall GmbH (Goslar, Německo) (zástupci: M. Wellinger, S. Reinart a K. Bongs, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: I. Rogalski, J. Szczodrowski a F. van Schaik, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke snížení pokuty uložené žalobkyním v rozhodnutí Komise C(2017) 900 final ze dne 8. února 2017 v řízení podle článku 101 SFEU (věc AT.40018 — Recyklace automobilových baterií).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. května 2019 — KPN v. Komise(Věc T-370/17) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Nizozemský trh s televizními službami a telekomunikačními službami — Plně funkční společný podnik — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP — Závazky — Relevantní trh — Vertikální účinky — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 246/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: KPN BV (La Haye, Nizozemsko) (zástupci: P. van Ginneken a G. Béquet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski a F. van Schaik, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Nizozemsko), Vodafone Group plc (Newbury, Spojené království), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (zástupci: W. Knibbeler, E. Raedts a A. Pliego Selie, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 5165 final ze dne 3. srpna 2016, kterým se za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP prohlašuje spojení, jehož cílem je nabytí společné kontroly společnostmi Vodafone Group a Liberty Global Europe Holding nad plně funkčním společným podnikem (věc COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost KPN BV ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, VodafoneZiggo Group Holding BV, Vodafone Group plc a Liberty Global Europe Holding BV.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2019 — Novartis Europharm v. Komise(Věc T-269/15) ⁽¹⁾**(„Humánní léčivé přípravky — Registrace léčivého přípravku Vantobra — tobramycin — Zrušení napadeného aktu — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2019/C 246/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Spojené království) (zástupkyně: C. Schoonderbeek, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Šimerdová, A. Sipos a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Německo) (zástupci: M. Epping a W. Rehmann, advokáti)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2015) 1977 final ze dne 18. března 2015 o registraci humánního léčivého přípravku Vantobra — tobramycin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Novartis Europharm Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Pari Pharma GmbH ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2019 — Deutsche Lufthansa v. Komise

(Věc T-764/15) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Opatření zavedená Německem ve prospěch letiště Frankfurt-Hahn — Rozhodnutí, kterým byly podpory prohlášeny za z části slučitelné s vnitřním trhem — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory — Nepřímá podpora — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)

(2019/C 246/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche, K. Herrmann a D. Recchia, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková zem Porýní-Falcko (Německo) (zástupce: C. Koenig, profesor)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/788 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), kterou poskytlo Německo v souvislosti s opatřeními v oblasti financování letiště Frankfurt-Hahn v období od roku 2009 do roku 2011 (Úř. věst. 2016, L 134, s. 1).

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Společnost Lufthansa AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a spolkovou zemí Porýní-Falcko.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22. 2. 2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. května 2019 — Puma v. EUIPO — CMS (CMS Italy)

(Věc T-161/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka CMS Italy — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky představující kočkovitou šelmu ve skoku doleva — Relativní důvody pro zamítnutí zápisu — Dobré jméno starších ochranných známek — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] — Důkaz o dobrém jménu — Dřívější rozhodnutí EUIPO konstatující dobré jméno starších ochranných známek — Zohlednění těchto rozhodnutí — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy“)

(2019/C 246/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Itálie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. ledna 2016 (věc R 229/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Puma a Costruzione Macchine Speciali (CMS).

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 29. ledna 2016 (věc R 229/2015-2) se zrušuje.
2. EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených společnostmi Puma SE.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2019 — Metrans v. Komise a INEA(Věc T-262/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Komise, kterým se poskytuje podpora návrhům dopravních projektů v rámci Nástroje pro propojení Evropy (NPE), Multimodální kontejnerový terminál Paskov, fáze III „a, Intermodální terminál Mělník, fáze 2 a 3“ — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu — Opožděnost — Nepřípustnost“)

(2019/C 246/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Metrans a.s. (Praha, Česká republika) (zástupce: A. Schwarz, advokát)

Žalované: Evropská komise (zástupkyně: J. Hottiaux a J. Samnadda, zmocněnkyně), Výkonná agentura pro inovace a sítě (zástupci: I. Ramallo a D. Silhol, zmocněnci, ve spolupráci s A. Duron, advokátkou)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU znějící jednak na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2016) 5047 final ze dne 5. srpna 2016, kterým se stanoví seznam návrhů vybraných pro finanční podporu Evropské unie v oblasti Nástroje pro propojení Evropy (NPE) — odvětví dopravy, po výzvě k podávání návrhů ze dne 5. listopadu 2015 a založené na víceletém pracovním programu, pokud jde o dva návrhy nazvané „Multimodální kontejnerový terminál Paskov, fáze III“ a „Intermodální terminál Mělník, fáze 2 a 3“, a jednak na zrušení dvou grantových dohod týkajících se těchto dvou návrhů uzavřených agenturou INEA.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnost Metrans a.s. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí a Výkonnou agenturou pro inovace a sítě (INEA).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. června 2019 — Czarnecki v. Parlament(Věc T-230/18) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výrok vůči jinému poslanci Parlamentu — Předčasné ukončení mandátu a funkce místopředsedy Parlamentu — Právo na obhajobu — Zneužití pravomoci — Rovné zacházení“)

(2019/C 246/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polsko) (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz, S. Seyr a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 7. února 2018 o předčasném ukončení mandátu místopředsedy Parlamentu zastávaného žalobcem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Ryszard Czarnecki ponese náklady řízení včetně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

(¹) Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. května 2019 — Fujifilm Recording Media v. EUIPO — iTernity (d:ternity)

(Věc T-609/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie d:ternity — Starší slovní ochranná známka iTernity — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti před podáním žaloby — Neplatnost napadeného rozhodnutí — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Žaloba zčásti nepřipustná a zčásti zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2019/C 246/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Německo) (zástupci: R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger a C. Gehweiler, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: iTernity GmbH (Freiburg, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. července 2018 (věc R 2324/2017-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi iTernity a Fujifilm Recording Media.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 445, 10. 12. 2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. května 2019 — Apple v. EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(Věc T-685/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 246/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: J. Olsen a P. Andreottola, solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgie) (zástupce: G. Glas, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. srpna 2018 (věc R 476/2018-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL a Apple Inc.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Společnosti Apple Inc. a Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. května 2019 — Phrenos a další v. Komise

(Věc T-715/18) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Plánování, příprava, propagace a realizace akce „Evropské dny rozvoje“ — Odmítnutí nabídky uchazeče a udělení zakázky jinému uchazeči — Zrušení postupu zadávání veřejné zakázky — Zánik předmětu sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2019/C 246/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgie), Akkanto, (Watermael-Boitsfort, Belgie), Operational Management Solutions (Chaumont Gistoux, Belgie) (zástupci: R. Jafferali a R. van Melsen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Aresu, J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2018, kterým byla odmítnuta nabídka konsorcia tvořeného žalobkyněmi v rámci zadávacího řízení EuropeAid/139729/DH/SER/BE týkajícího se plánování, přípravy, propagace a realizace akce „Evropské dny rozvoje“ pro její generální ředitelství mezinárodní spolupráce a rozvoje a tato zakázka byla udělena jinému uchazeči.

Výrok

- 1) O projednávané žalobě není důvodné rozhodnout.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření, s výjimkou nákladů řízení souvisejících s návrhem společnosti Pomilio Blumm Srl na vstup do řízení o předběžném opatření v postavení vedlejšího účastníka.
- 3) Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, Komise a Pomilio Blumm ponесou vlastní náklady řízení související s návrhem společnosti Pomilio Blumm na vstup do řízení o předběžném opatření v postavení vedlejšího účastníka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 25.2.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2019 — Telemark Plus v. EUIPO (Telemarkfest)

(Věc T-719/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Telemarkfest — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 246/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Telemark Plus eV (Altusried, Německo) (zástupce: S. Schenk, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a M. Fischer, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. září 2018 (věc R 346/2018-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení Telemarkfest jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Společnosti Telemark plus eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 4.2.2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. května 2019 — AlpaSuri v. Komise

(Věc T-254/19 R)

(„Předběžné opatření — Dovoz lam alpak — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“)

(2019/C 246/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Německo) (zástupce: U. Schrömbges, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Eggers a B. Hofstötter, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU, který zní na nařízení předběžných opatření týkajících se povolení dovozu lam alpak z Kanady na území Evropské unie.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
 - 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.
-

Žaloba podaná dne 15. dubna 2019 — Assi v. Rada**(Věc T-256/19)**

(2019/C 246/29)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Bashar Assi (Damašek, Sýrie) (zástupce: L. Cloquet, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu žalovanou, neboť žalovaná konstatovala, že žalobce podporuje syrský režim a má z něj prospěch, ačkoliv je tento názor zcela nepodložený.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality a ze skutečnosti, že opatření přijatá v napadených aktech mají podle žalobce takové účinky, že tato opatření mají být považována za nepřiměřená. Hospodářské důsledky sankcí uložených žalobci jsou ničivé a ve srovnání s cílem, jež má být napadenými akty dosažen, jsou nepřiměřené.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná nepřiměřeně porušila právo žalobce vlastnit majetek a právo pracovat, protože napadená opatření brání žalobci v pokojném užívání jeho majetku a výkonu ekonomické svobody, neboť napadené právní akty jsou v rozporu s prvním Dodatkovým protokolem Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Napadené akty byly přijaty za účelem dosažení cílů, které se liší od cílů v nich uvedených, jsou zejména zaměřeny na samotného žalobce namísto režimu z důvodů, které jsou mu neznámy, a jsou tak stíženy zneužitím pravomoci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, stanovené v čl. 296 odst. 2 SFEU. Odůvodnění uvedené v napadených aktech je ve skutečnosti čistě formální a nebylo pravděpodobně žalovanou promyšlené.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobce neměl nikdy možnost být před uložením omezujících opatření vyslechnut, a proto nemohl správně vykonat své právo na obhajobu, včetně svého práva na spravedlivý proces, zaručené čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/87 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 13).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/85 ze dne 21. ledna 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii. (Úř. věst. L 18I, 21.1.2019, s. 4).

Žaloba podaná dne 1. května 2019 — Arbuzov v. Rada

(Věc T-289/19)

(2019/C 246/30)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Sergej Arbuzov (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a to v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce; a
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu.

Žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019 s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadaného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení vlastnického práva žalobce.

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Pšonka v. Rada**(Věc T-291/19)**

(2019/C 246/31)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Pavlovič Pšonka (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a to v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce; a
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu.

Žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí napadeného rozhodnutí s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadeného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení vlastnického práva žalobce.

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

Žaloba podaná dne 3. května 2019 — Pšonka v. Rada**(Věc T-292/19)**

(2019/C 246/32)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení*Žalobce:* Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a to v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce; a
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu.

Žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí napadeného rozhodnutí s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadeného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení vlastnického práva žalobce.

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

Žaloba podaná dne 14. května 2019 — PNB Banka a další v. ECB**(Věc T-301/19)**

(2019/C 246/33)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), CR (*), CT (*) (zástupci: O. Behrends a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 1. března 2019 o klasifikaci PNB Banka jako významného subjektu,
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného předpokladu ECB, že se čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013 ⁽¹⁾ týká rozhodnutí o klasifikaci.
 - Žalobci tvrdí, že čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013 pouze opravňuje ECB, aby sama vykonávala veškeré relevantní pravomoci příslušného vnitrostátního orgánu. Článek 39 odst. 5 druhá věta nařízení č. 468/2014 ⁽²⁾ nemůže měnit povahu rozhodnutí na základě čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013. Pokud by Tribunál rozhodl, že čl. 39 odst. 5 druhá věta nařízení č. 468/2014 mění povahu tohoto rozhodnutí, namítají žalobci protiprávnost uvedeného čl. 39 odst. 5 druhé věty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB své rozhodnutí založila na nesprávných předpokladech o podmínkách a účelu čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013 a mimo jiné nezohlednila výjimečnou povahu rozhodnutí přijímaného na základě uvedeného ustanovení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že ECB neposoudila a nevyhodnotila pečlivě a nestranně všechny relevantní aspekty individuálního případu s cílem zjistit, zda je rozhodnutí na základě čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013 nezbytné.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila některé základní procesní požadavky.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB nevykonala svou posuzovací pravomoc na základě čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení č. 1024/2013.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila zásadu proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila zásadu *nemo auditor*.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila zásadu rovného zacházení.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila zásady legitimního očekávání a právní jistoty.
— Žalobci tvrdí, že rozhodnutí je neurčité, a vytváří proto právní nejistotu a je v rozporu s legitimním očekáváním společnosti PNB Banka založeným na jejich předchozích kontaktech s ECB a s Komisí pro finanční a kapitálové trhy.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila článek 19 nařízení č. 1024/2013 a bod 75 jeho odůvodnění a dopustila se zneužití pravomoci.

(¹) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

(²) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. května 2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (Sadia)

(Věc T-309/19)

(2019/C 246/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BRF Singapore Foods Pte Ltd. (Singapur, Singapur) (zástupkyně: C. Mateu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Sadia v černé a bílé barvě — přihláška č. 12 084 356

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. března 2019, ve věci R 1834/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil společnosti Tipiak náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení obecných zásad EU řádné správy a rovného zacházení;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 20. května 2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (SADIA)

(Věc T-310/19)

(2019/C 246/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapur, Singapur) (zástupkyně: C. Mateu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SADIA — Přihláška č. 12 084 273

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. března 2019 ve věci R 1857/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil společnosti Tipiak náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení obecných zásad EU řádné správy a rovného zacházení;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. května 2019 — Taghani v. Komise

(Věc T-313/19)

(2019/C 246/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jamal Taghani (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Champetier a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadená rozhodnutí;

— uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby znějící na zrušení zaprvé rozhodnutí EPSO ze dne 23. července 2018, jímž byl zamítnut návrh na náhradu škody, který podal žalobce a který se týkal jeho účasti ve výběrovém řízení EPSO/AST/111/10, a zadruhé, bude-li to zapotřebí, rozhodnutí ze dne 14. února 2019, kterým byla zamítnuta jeho stížnost, předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 340 druhého pododstavce SFEU a ze zjevně nesprávných posouzení, kterých se žalovaná dopustila při přezkumu tří podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, povinnosti náležité péče a z toho plynoucí povinnosti uvést odůvodnění, neboť žalovaná nezaujala v napadených rozhodnutích stanovisko k doplňujícím prohlášením ke stížnosti, jež se týkala dvou podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie, a sice existence pochybení a příčinné souvislosti.

Žaloba podaná dne 22. května 2019 — BT v. Komise

(Věc T-315/19)

(2019/C 246/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: BT (zástupce: J. N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. července 2018, kterým byl žalobci odepřen pozůstalostní důchod;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že podmínka trvání manželství v délce pěti let, která je stanovena v článku 20 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie, je protiprávní v rozsahu, v němž zaprvé vytváří svévolnou diskriminaci mezi úředníky ve službě a úředníky, kterým byl přiznán důchod. Zadruhé má žalobce za to, že i když je kritérium doby minimálně jednoho roku vhodné k boji proti sňatkovým podvodům, doba nejméně pěti let je svévolná, nevhodná a nespravedlivá. Zatřetí taková podmínka může z nároku na pozůstalostní důchod neprávem vyloučit manžela či manželku zesnulého úředníka, se kterým jsou nicméně spjati společnými životními plány.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 1d služebního řádu úředníků Evropské unie.
-

Žaloba podaná dne 23. května 2019 — Thunus a další v. EIB

(Věc T-318/19)

(2019/C 246/38)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Vincent Thunus (Contern, Lucembursko) a 7 dalších žalobců (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou, včetně v ní obsažené námitky protiprávnosti;
- v důsledku toho,
 - zrušil rozhodnutí obsažené ve výplatních páskách žalobců za únor 2019, rozhodnutí které na rok 2019 stanoví roční úpravu základního platu pouze ve výši 0,8 %, a proto i zrušení obdobných rozhodnutí obsažených v navazujících výplatních páskách;
- a tudíž uložil žalované
 - povinnost zaplatit z titulu náhrady majetkové újmy (i) zbývající část platu, která odpovídá roční úpravě platů za rok 2019, tj. zvýšení o 1,2 % za období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019; (ii) zbývající část platu, která odpovídá důsledkům uplatnění roční úpravy platu ve výši 0,8 % za rok 2019 ve vztahu k částkám platů, které budou vypláceny od ledna 2019; (iii) úroky z prodlení ze splatných zbývajících částí platu až do úplného zaplacení dlužných částek, přičemž sazba úroků z prodlení, která se má uplatnit, musí být vypočtena na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace v dotčeném období, navýšené o tři procentní body;
- případně v rámci procesních organizačních opatření nařídil žalované, aby předložila následující dokumenty, nepředloží-li je sama:
 - rozhodnutí Správní rady EIB ze dne 18. července 2017 (CA/505/17);
 - zpráva podvýboru pro odměňování Správní rady z prosince 2018;

- rozhodnutí Správní rady ze dne 11. prosince 2018 (Příloha 3 k PV/19/01);
- rozhodnutí Řídícího výboru ze dne 30. ledna 2019 (MC-018-ADM-20190130);
- přípis ředitelství pro personál ze dne 18. ledna 2019 (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS);
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci zaprvé v souvislosti s rozhodnutím Správní rady ze dne 18. července 2017 dva žalobní důvody, a zadruhé v souvislosti s rozhodnutími Řídícího výboru z prosince 2018 a ledna 2019 čtyři žalobní důvody.

K rozhodnutí Správní rady ze dne 18. července 2017:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání a nabytých práv.

K rozhodnutím Řídícího výboru z prosince 2018 a ledna 2019:

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci autora napadeného aktu a porušení článku 18 jednacího řádu EIB.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení procesních záruk zakotvených v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na konzultování kolegia.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející porušení zásady proporcionality.

V návrhu na náhradu škody se žalobci domáhají zaplacení rozdílu mezi splatným platem ve výši 1,2 % od 1. ledna 2019 (včetně dopadu tohoto zvýšení na peněžní benefity), spolu s úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 27. května 2019 — BV v. Komise

(Věc T-320/19)

(2019/C 246/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: BV (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 17. září 2018, kterým mu nebyly vráceny úroky z kapitálu představující jeho převedené nároky na důchod;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 6 obecných prováděcích ustanovení k čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, která přijala Komise.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Unie byla bezdůvodně obohacena v důsledku přidělení částky odečtené z titulu kapitálového zhodnocení k rozpočtu Evropské unie.

Žaloba podaná dne 27. května 2019 — El-Qaddafi v. Rada

(Věc T-322/19)

(2019/C 246/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Omán) (zástupkyně: S. Bafadhel, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/497 ze dne 21. března 2017, kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi, v rozsahu, v němž bylo jméno žalobkyně tímto rozhodnutím ponecháno na seznamu v přílohách I a III rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1333 ze dne 31. července 2015 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi,

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/489 ze dne 21. března 2019, kterým se provádí čl. 21 odst. 5 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi, v rozsahu, v němž bylo jméno žalobkyně tímto rozhodnutím ponecháno na seznamu v příloze II nařízení Rady (EU) 2016/44 ze dne 18. ledna o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi, a
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení před Tribunálem v souladu s pravidly Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Rada Evropské unie nekonala včas při oznamování sporných opatření žalobkyni. To představuje porušení základního procesního požadavku spojeného s účinnou soudní ochranou, v důsledku čehož žalobkyni vznikla újma.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Rady o opětovném zařazení žalobkyně na seznam je založeno na týchž důvodech, jako tomu bylo v případě omezujících opatření, která byla dříve zrušena rozsudkem Tribunálu ze dne 28. března 2017 ve věci T-681/14, a to v rozporu se zásadami *res judicata* a právní jistoty a s právem na účinnou právní ochranu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že sporné akty neuvádějí právní základ pro ponechání žalobkyně na seznamu, a to navzdory zásadní změně okolností s Libyi. Rada nepodala individuální, specifické a konkrétní odůvodnění pro sporná opatření, jež nejsou doložena žádným podkladovým materiálem.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření porušují základní práva žalobkyně včetně práva na zdraví, práva na rodinný život, práva vlastnit majetek a práva na obhajobu, tak jak jsou chráněna Listinou základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 28. května 2019 — Cipriani v. EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Věc T-325/19)

(2019/C 246/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Arrigo Cipriani (Benátky, Itálie) (zástupci: S. Bergia a G. Sironi, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Hotel Cipriani Srl (Benátky, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „ARRIGO CIPRIANI“ — Přihláška č. 14 063 838

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. března 2019 ve věci R 406/2018-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky společnosti Hotel Cipriani Srl nebo vrátil věc EUIPO, aby o ní rozhodl v souladu s rozsudkem;
- nařídil náhradu všech nákladů řízení vynaložených žalobcem, včetně nákladů řízení v předchozích fázích u EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/2001.
- Porušení čl. 47 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/2001.
- Porušení čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625.

Žaloba podaná dne 29. května 2019 — „Scorify“ v. EUIPO — Scor (SCORIFY)

(Věc T-328/19)

(2019/C 246/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: „Scorify“ UAB (Vilnius, Litva) (zástupkyně: V. Viešūnaitė, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Scor SE (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „SCORIFY“ v červené, bílé a tmavě modré barvě — Přihláška č. 16 214 521

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. března 2019, ve věci R 1639/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- pečlivě posoudil původní tvrzení žalobkyně a jí uplatněné důvody a změnil rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví v tom smyslu, že shledá odvolání podané žalobkyní k odvolacímu senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví opodstatněným, a tudíž musí být námitky zamítnuty;
- uložil další účastníci řízení náhradu všech nákladů řízení vynaložených žalobkyní ve smyslu článků 134, 139, 140 a 190 jednacímho řádu Tribunálu.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 31. května 2019 — 12seasons v. EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(Věc T-329/19)

(2019/C 246/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: 12seasons GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie BE EDGY BERLIN — ochranná známka Evropské unie č. 15 981 921

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. března 2019 ve věci R 1522/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) nařízení 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 8 odst. 1 písm. b)

Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Ztvárnění lví hlavy obklopené kroužky tvořícími řetěz)

(Věc T-331/19)

(2019/C 246/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pierre Balmain SAS (Paříž, Francie) (zástupce: J. Iglesias Monravá, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (Ztvárnění lví hlavy obklopené kroužky tvořícími řetěz)
— Přihláška č. 17 515 099

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2019, ve věci R 1223/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- povolil zápis ochranné známky Evropské unie č. 17 515 099 pro výrobky náležející do tříd 14 a 26, pro něž byl zápis zamítnut;
- uložil náhradu nákladů řízení účastníku řízení, který bude v řízení vystupovat proti této žalobě.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Vyobrazení hlavy lva obklopené kroužky tvořícími řetěz)

(Věc T-332/19)

(2019/C 246/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pierre Balmain SAS (Paříž, Francie) (zástupce: J. Iglesias Monravá, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (Vyobrazení hlavy lva obklopené kroužky tvořícími řetěz) — Přihláška č. 17 515 115

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2019 ve věci R 1224/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- provedl zápis ochranné známky Evropské unie č. 17 515 115 pro výrobky ve třídách 14 a 26, které byly zamítnuty;
- uložil účastníkům řízení, kteří budou v řízení vystupovat proti této žalobě, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 30. května 2019 — Ntolas v. EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(Věc T-333/19)

(2019/C 246/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Christos Ntolas (Wuppertal, Německo) (zástupce: C. Renger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES — Přihláška č. 13 116 678

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. března 2019, ve věci R 1343/2017-5

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 3. června 2019 — Cantieri del Mediterraneo v. Komise**(Věc T-335/19)**

(2019/C 246/47)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cantieri del Mediterraneo SpA (Neapol, Itálie) (zástupci: F. Munari a L. Calzolari, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

— Žalobkyně navrhuje zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí na základě článků 263 a násl. SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba byla podána proti rozhodnutí Komise ze dne 20. září 2018 C(2018) 6037 final o státní podpoře SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN), kterou Itálie poskytla přistavnému orgánu města Neapole a společnosti Cantieri del Mediterraneo S.p.A. (dále jen „rozhodnutí“).

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 41, 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie a zásad řádné správy, rovného zacházení, zákazu diskriminace, jakož i zásady kontradiktornosti, z nedostatečného odůvodnění a porušení článku 296 SFEU.

— Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že rozhodnutí Komise bylo přijato v rámci řízení, v němž nebylo zajištěno právo CAMED na obhajobu, která na rozdíl od tvrzení stěžovatele nebyla vyslechnuta na jednání, a že

— rozhodnutí Komise bylo přijato po ukončení řízení, v němž nebyla zajištěna rovnost mezi stěžovatelem a příjemcem údajné podpory („rovnost zbraní“).

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, právní jistoty a účinné soudní ochrany v důsledku neoprávněného zrušení rozhodnutí přijatého v roce 2016 o ukončení řízení týkajícího se téhož opatření, jež je po více než deseti letech považováno v rozhodnutí Komise za podporu.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že v rozhodnutí Komise mělo být rozhodnuto, že zrušení rozhodnutí přijatého v roce 2006 o ukončení řízení týkajícího se téže státní podpory bylo protiprávní a mělo být určeno, že toto ukončení brání tomu, aby Komise posoudila povahu podpory a její neslučitelnost s vnitřním trhem, a

- rozhodnutí Komise mělo určit, že rozhodnutí o ukončení řízení vyžaduje, aby Komise rozhodla, že dotčená podpora je v souladu s právem, a tudíž brání Komisi, aby přijala druhé rozhodnutí, které odlišným způsobem kvalifikuje tutéž oblast po více než deseti letech.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU z důvodu nesprávného výkladu pojmu státní podpora tím, že v rozhodnutí Komise byl Autorità portuale di Napoli (přístavní orgán v Neapoli, dále jen „APN“) považován za podnik.
- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že rozhodnutí Komise mělo určit, že APN není „podnikem“ vzhledem ke skutečnosti, že podle zákona č. 84/1994 jsou všechny přístavní orgány veřejnoprávními entitami, které zastupují stát v oblasti italských přístavů, jímž jsou svěřeny úkoly řízení a správy veškerého majetku ve výlučném vlastnictví státu, a to jen ve veřejném zájmu,
 - rozhodnutí Komise mělo vyloučit, aby APN vykonával „hospodářskou činnost“, jelikož zákon č. 94/1994 zakazuje nabízet zboží a služby na trhu, který ve skutečnosti neexistuje, a
 - rozhodnutí Komise mělo uznat daňovou povahu poplatku za užívání veřejného majetku v italském právním řádu a jeho předběžné určení podle zákona.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 345 SFEU, článků 3, 7 a 121 SFEU, některých zásad práva EU (rovné zacházení) a ze zneužití pravomoci.
- Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že rozhodnutí Komise mělo uvést, že možnost provádět údržbu je výsadou práva vlastnit majetek a Smlouva zaručuje členským státům právo zachovat veřejné vlastnictví k majetku a infrastrukturám, i přístavu, a zajistit, že všechny oprávněné osoby budou mít přístup k tomuto majetku a infrastrukturám,
 - rozhodnutí Komise nemůže horizontálně a nepřiměřeně uplatnit tatáž pravidla v souvislosti s údržbou infrastruktury přístavů na situace, které nejsou srovnatelné: zjevné rozdíly, jež charakterizují způsoby správy přístavů v Unii, brání tomu, aby se zacházelo stejně s výstavbou nových infrastruktur ve výlučném soukromém vlastnictví a s údržbou nezczizitelného veřejného majetku členského státu, jenž je spravován orgány veřejné moci. Tento přístup je neslučitelný se zásadou rovného zacházení, a
 - rozhodnutí Komise nemůže vést k harmonizaci jednotlivých organizačních modelů přístavů Unie prostřednictvím nerozlišujícího a nepřiměřeného uplatnění článku 107 SFEU.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU z důvodu nesprávného výkladu pojmu výhoda.
- Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že rozhodnutí Komise mělo stanovit, že podpora nesnižuje náklady APN nebo CAMED, jelikož obecně žádný podnik nenese náklady (a již vůbec v plném rozsahu) na rekonstrukci majetku, jenž nevlastní (nemůže vlastnit) vzhledem k tomu, že v Itálii je majetek ve vlastnictví státu (ve všech italských přístavech) výlučně vlastněný státem, a

- rozhodnutí Komise mělo stanovit, že infrastruktury ve vlastnictví státu byly zadány společnosti CAMED na základě transparentního a soutěžního řízení o zadávání veřejné zakázky poté, co se APN zavázal, že zrekonstruuje dotčený majetek v státním vlastnictví. V řízení o zadání veřejné zakázky uspořádaném za účelem uzavření smlouvy o správě majetku se společností CAMED měli všichni uchazeči možnost získat majetek; řízení o veřejné zakázce zajišťuje dodržení kritéria subjektu působícího na trhu, aniž je zvýhodněný úspěšný uchazeč.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU, zásady řádné správy, práva CAMED na obhajobu a nedostatečného odůvodnění z důvodu nesprávného výkladu selektivnosti.
- Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že rozhodnutí nemůže kvalifikovat opatření jako podporu „*ad hoc*“ a musí uplatnit „test selektivnosti“ u opatření širokého rozsahu,
 - rozhodnutí Komise mělo vyloučit selektivnost opatření z hlediska APN, jelikož všechny další přístavní orgány byly stejně zvýhodněné veřejným financováním údržby veškerých infrastruktur ve vlastnictví státu v rámci své územní pravomoci, a
 - rozhodnutí mělo vyloučit selektivnost opatření, pokud jde o CAMED vzhledem k tomu, že všechny podniky působící v italském přístavu (nejen v Neapoli a nejen v oblasti výstavby lodí) podléhají stejným pravidlům a platí stejný poplatek jako CAMED za infrastruktury vybudované nebo zrekonstruované z veřejných zdrojů.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článku SEU a článku 7 SFEU, porušení článků 116 a 117 SFEU, zneužití pravomoci, nedostatku pravomoci Komise zpochybnit daňovou povahu a vyšší poplatku za užívání veřejného majetku.
- Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že rozhodnutí nemůže na základě článku 107 SFEU zpochybňovat vyšší poplatku za užívání veřejného majetku, kterou Itálie uplatňuje na podniky, jež jsou držiteli koncesí, a jejich údajný nesoulad s tržními hodnotami, jelikož v italském právním řádu je poplatek za užívání veřejného majetku poplatkem, jehož výše je stanovena zákonem, a nikoli individuálně dohodnuta s jednotlivými držiteli koncesí na užívání veřejného majetku, a daňové režimy jsou ve výlučné pravomoci členských států.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU z důvodu neexistence narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu a z nedostatečného odůvodnění.
- Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že rozhodnutí nemůže předpokládat existenci dvou požadavků, které se liší a jsou kumulativní, a
 - rozhodnutí mělo vyloučit existenci požadavků, jelikož APN nepůsobí na žádném trhu a nemá konkurenty a CAMED nebyla zvýhodněna opatřením, které je jen jedním z mnohých opatření na provedení všeobecného plánu, jenž měl vliv na všechny podniky, jež působí v každém italském přístavu (včetně Neapole) a nejen v oblasti stavby lodí.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU.
- Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že rozhodnutí mělo uplatnit čl. 107 odst. 2 SFEU, jelikož údržbou byly odstraněny škody způsobené bombardováním během druhé světové války a zemětřesením v roce 1980, a
 - rozhodnutí mělo uplatnit čl. 107 odst. 3 písm. a) a c) SFEU, jelikož (i) přístav v Neapoli se nachází v znevýhodněném regionu a (ii) veřejné financování infrastruktur přístavů sleduje veřejný zájem, zejména proto, že částka financování je nižší než hranice vymezující oznamovací povinnost podle GBER (General Exemption Regulation).

Žaloba podaná dne 7. června 2019 — Conlance v. EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(Věc T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Conlance GmbH (Augsburg, Německo) (zástupce: A. Hayn, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* LG Electronics, Inc. (Soul, Jižní Korea)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Příhlašovatelka sporné ochranné známky:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „SONANCE“ — Přihláška č. 14 589 907*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. dubna 2019, ve věci R 1085/2018-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 15. května 2018 ve věci B 2 660 572 „Conlance GmbH./ LG ELECTRNICS INC.“;
- vyhověl námitce B 2 660 572 „Conlance GmbH./ LG ELECTRNICS INC.“, pokud jde o všechny napadené výrobky;
- zamítl zápis přihlášené ochranné známky Evropské unie „SONANCE“, UM 14 589 907;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v průběhu řízení před odvolacím senátem.

V případě, že do řízení vstoupí vedlejší účastník řízení na podporu návrhových žádání žalované:

- uložil vedlejšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v průběhu řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 6. června 2019 — JPMorgan Chase a další v. Komise**(Věc T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. května 2019 — Bizbike a Hartmobile v. Komise**(Věc T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda devátého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS